# KIKRISTÁLYOSÍTÁSI TANULMÁNY VÁZLATOK
# JÓZSUÉ, BÍRÁK, RUTH

## KULCSFONTOSSÁGÚ ÁLLÍTÁSOK

Ismernünk kell, hogy Kánaán földjének
a tipológiában kettős jelentősége van:
ami a pozitív oldalt illeti, Kánaán a mindent tartalmazó Krisztust
jelképezi az Ő kikutathatatlan gazdagságával együtt,
ami pedig a negatív oldalt illeti, Kánaán jelképezi
a Sátán sötét királyságának a mennyei részét annak sátáni erőivel együtt.

Ahhoz, hogy teljesen elnyerjük és birtokba vegyük Krisztust
mint a mindent tartalmazó földet Isten építéséért,
meg kell tanulnunk, hogy az Úr közvetlen, első kézből való jelenléte által
legyünk megtartva, uralva, kormányozva és vezetve;
ha miénk az Úr jelenléte, van bölcsességünk, éleslátásunk,
előrelátásunk és benső ismeretünk dolgokról;
az Úr jelenléte minden a számunkra.

Meg kell szabadíttatnunk a törvénytelenségtől
és attól, hogy a törvénytelenség munkásai legyünk;
azt kell tennünk, ami Isten szemében jó,
az Isten szolgálatához tartozó alapelv betartásával;
és le kell győznünk a sátáni káoszt a régi teremtésben,
és véghez kell vinnünk az isteni ökonómiát az új teremtésért.

Ahhoz, hogy normális keresztyének legyünk,
egy legyünk a mai győztesek közül,
válaszoljunk az Úr jelenlegi elhívására,
és kielégítsük az Ő jelenlegi szükségét az Ő helyreállításában,
mai Ruthoknak kell lennünk, hogy Isten ökonómiájához forduljunk,
belépjünk Immánuel földjére, és összeházasodjunk Krisztussal,
hogy megszülhessük Krisztust,
és így kielégítsük Isten és az emberek mai szükségét egyaránt.

*© 2021 Living Stream Ministry*

## Józsué, a Bírák és Ruth könyvének rejtett, benső jelentősége

1. Az Ótestamentum történeteinek és próféciáinak tanulmányozásakor szükségünk van az egész Szentírásra és egy annak minden részét áttekintő perspektívára Isten örökkévaló ökonómiáját illetően, aminek célja Krisztus és az Új Jeruzsálemben kiteljesedő gyülekezet. Ez nemcsak átfogóbb képet fog nyújtani nekünk, hanem megadja Isten céljának mélyebb, benső jelentőségét is az Ótestamentum történetein és próféciáin keresztül. Az Ótestamentumban lévő összes történet és prófécia látókörének, a középpontjának és a benső jelentőségének Krisztusnak és az Ő Testének kell lennie, ami végső soron az Új Jeruzsálemben fog kiteljesedni Isten örökkévaló ökonómiájáért.

2. Ahhoz, hogy Isten egy ilyen, Őtőle származó, örökkévaló ökonómiát véghez vigyen, meg kellett teremtenie a mennyeket a földért, és a földet az emberért (Zak 12,1). Isten az embert a saját képére és hasonlatosságára teremtette egy szellemmel, hogy az ember kapcsolatba lépjen Vele, befogadja Őt, megtartsa Őt, és az életeként és tartalmaként vegye Őt. Nagyon sajnálatos volt, hogy ez az ember elbukott Istentől és attól, ami Isten szándéka volt az Ő ökonómiájáért. Ezután Isten kiválasztott a bukott emberiségből egy Ábrahám nevű embert és az ő leszármazottait, és egy különleges néppé tette őket, mint drága választottjait az összes nemzet (a pogányok) között. Istennek több mint négyszáz évig tartott, hogy előállítson, megalkosson és megalakítson egy választott népet az ádámi faj felváltásához az örökkévaló ökonómiája betöltésére. Isten ezeket a kiválasztottjait próbákon, szenvedéseken, vitte át Egyiptomban is és a pusztában is, hogy képezze, fegyelmezze és alkalmassá tegye őket a Vele való koordinálásra ahhoz, hogy elfoglalják az Ő megígért földjét Krisztus számára ezen a földön, és gondoskodjanak a megfelelő emberekről Krisztus megszületéséhez az emberi fajba. Isten megígért földjének az elfoglalása Krisztus számára és a megfelelő emberekről való gondoskodás Krisztus megszületéséhez az emberi fajba a két lényeges pont az ótestamentumi történelemnek a Józsué, a Bírák és Ruth három könyvében megjelenő

szakaszában. Ez a két fő pont – a föld elfoglalása Krisztus számára és gondoskodás hiteles elődökről Krisztus számára – a Józsuétől Ruthig tartó történelem szelleme. Ezek jelentik az ótestamentumi történelem eme szakaszának a rejtett, benső jelentőségét. Tiszta látással kell rendelkeznünk ezzel kapcsolatban. Máskülönben a kikristályosítási tanulmányunk erről a három könyvről éppúgy hiábavaló lesz, mint nagyon sok – akár zsidó, vagy keresztyén – történész, bibliatudós és szentírástanító tanulmánya.

3. Ha az Úr irgalmából meglátjuk ezt a látást, akkor az ótestamentumi történelemnek ez a szakasza ugyanúgy hasznunkra lesz, mint az Újtestamentum. Ez a látás segítségünkre lesz meglátni, hogy Isten földi népének történelme valójában a munkálkodó Isten történelme, amint az Ótestamentumban a választott népe körében energikusan tevékenykedik, sőt, a működő Isten történelme, amint energikusan tevékenykedik a megváltott népében és eléri hogy ők is energikusan együtt tevékenykedjenek Vele az Ő örökkévaló ökonómiája véghezviteléért, Krisztusért és az Ő növekedéséért, ami az Új Jeruzsálemben fog kiteljesedni. Remélem, ezáltal a tréning által mindannyian megláthatjuk és felismerhetjük, hogy az életvitelünknek, a mindennapi járásunknak, az iskoláztatásunknak, a munkánknak és az elfoglaltságainknak Isten történelme részének kell lennie az Ő mai bámulatos és páratlan földi haladása során. Ahhoz, hogy normális keresztyének legyünk, egy legyünk a mai győztesek közül, válaszoljunk az Úr jelenlegi elhívására, és kielégítsük az Úr jelenlegi szükségét az Ő helyreállításában, egyáltalán nem elégséges egy úgymond jó testvérnek vagy jó testvérnőnek lennünk, aki rendszeresen eljár a gyülekezeti találkozókra, helyénvalóan viselkedik, és valamelyest tökéletes életet él az emberek szemében. Egynek kell lennünk Istennel az Ő történelmében, amint az Ő szerető győzteseiben halad és energikusan tevékenykedik, életben, életvitelben és a teljes mai cselekvésünkben a földön! Meg kell írnunk Isten mai történelmét! Tovább kell menetelnünk, egyként az energikusan tevékenykedő Istennel! Őbenne! Ővele! Őáltala! És Őérte! Vitálisnak kell lennünk! Élőnek! És aktívnak! Mai Józsuéknak és Kálebeknek

kell lennünk, hogy birtokba vegyük az Isten által megígért földet Krisztus számára, és így mi az Ő tulajdonává válhassunk! Mai Ruthoknak kell lennünk, hogy Isten ökonómiájához forduljunk, belépjünk Immánuel földjére, és összeházasodjunk Krisztussal, hogy megszülhessük Krisztust az emberek mai szükségének kielégítéséhez. Ennek kellene e három könyv – Józsué, a Bírák és Ruth – benső jelentőségének lennie. E tréning végeredményeként el kellene nyernünk az Isten által megígért földet Krisztus számára, és világra kellene hoznunk a páratlan Krisztust, hogy kielégítsük Isten és az emberek szükségét egyaránt.

*© 2021 Living Stream Ministry*

Első üzenet

## Isten Józsuénak adott megbízása, ígérete és bátorítása

Igeolvasmány: Józs 1,1-9

**I. Józsué Krisztusnak az előképe a következő szempontokból:**

A. A héber *Józsué* név görög megfelelője *Jézus* (Héb 4,8; Csel 7,45), aminek a jelentése „Jehova a Megmentő” vagy „Jehova megmentése” (Mt 1,21; 4Móz 13,16):

1. Krisztus a Vezetőnkként a valódi Józsuénk mint a megmentésünk Kapitánya (Héb 2,10; 4,8), hogy bevezessen minket a dicsőségbe és az Isten által megígért föld nyugodalmába, aminek része Krisztus mint tökéletes békességünk és teljes megelégedésünk (2,10; 4,11; 5Móz 12,9; Mt 11,28-30).
2. Józsué Krisztusnak mint a Mózes által jelképezett törvényt felváltó kegyelemnek az előképe (Józs 1,2a; Jn 1,17); a törvényadó Mózes halála volt az a pont, amikor Józsué szerephez jutott, hogy bevigye a népet a jó földre (Józs 1,1-4); ő az Úr Jézust mint Vezetőnket jelképezi, aki bevisz minket Önmagának mint nyugodalmunknak, mint a jó föld valóságának, élvezetébe (5Móz 8,7-10; 12,9; Fil 1,19; Ef 3,8; Kol 1,12; 2,6-7; Héb 4,8-9; Mt 11,28-29).

B. Az Amálek elleni harcban (2Móz 17,8-16) Amálek a hústestet mint a bukott óember összességét jelképezi; Józsué pedig a jelenvaló gyakorlati Krisztust mint a bennünk lakozó, harcoló Szellemet, a hústest ellen harcoló és az azt halálra adó Személyt, jelképezi (Róm 8,9-13; Gal 5,16-17. 24):

1. A hústest célja, hogy visszatartson minket attól, hogy belépjünk a mindent tartalmazó Krisztusnak mint a jó földünknek a teljes élvezetébe.
2. Isten ökonómiája megszabadít minket a hústesttől a Szellemhez, hogy részesüljünk a Háromegy Isten gazdagságának áldásában – Róm 7,17 – 8,2; Gal 3,14; Ef 1,13-14.

C. Negyvenévesen Józsué társult Kálebbel, és ők voltak a kettő kém a tizenkettőből, akiknek szíve telve volt hittel azáltal, hogy Isten igéjét a hitükké tették, és így törődtek Isten azon érdekeivel, hogy a népe birtokba vegye a jó földet; Isten megváltottjai közül a pusztában egyedül két győztes, Józsué és Káleb, kapta meg a jó föld jutalmát – 4Móz 13,30; 14,6-9. 27-30; Róm 10,17; Gal 3,3. 5; Héb 11,5-6; Fil 3,13-14; vö. Csel 6,5:

1. A 4Mózes 13. és 14. feljegyzése szerint Izrael népében megvolt a hitetlenség gonosz szíve; Józsué és Káleb figyelmeztette és intette az embereket mondva, „Ne lázongjatok Jehova ellen” (9. vers); ezek a szavak azt mutatják, hogy amikor nem hiszünk az

Úrnak, akkor Őellene lázadunk – 4Móz 13,31-33; 14,1-3. 6-11; 5Móz 1,26. 32.

2. Ha teljesen birtokba akarjuk venni Krisztust mint a jó földet, akkor meg kell kérnünk az Urat, hogy mentsen meg minket attól, hogy a hitetlenség gonosz szíve bennünk legyen; amikor ilyen megkeményedett szívünk van, akkor elesünk, elfordulunk, az élő Istentől – 25-26. 28. 35-39. vers; Csel 6,5a; Héb 3,7-13.
3. A keresztyén utunkon hitben járunk, nem pedig látásban (2Kor 5,7); így folyamatosan elfordulva kell néznünk Jézusra, a hitünk Szerzőjére és Bevégzőjére (Héb 12,1-2); a hitünk nem magunktól van, hanem Tőle, aki átadja Magát belénk mint a hitre való képesség elemét, hogy Ő higgyen helyettünk (Gal 2,20; 2Pt 1,1).
4. Fel kell ismernünk, hogy egy keresztyén számára a hitetlenség a legnagyobb bűn; ha szorosan megragadjuk Isten Igéjét és hiszünk az Ő Igéjében, akkor minden jó lesz; amikor az érzéseink által élünk, valamint nem gyakoroljuk a hit szellemét bennünk, és a szívünkkel nem fordulunk az Úrhoz, hogy higgyünk az isteni tényekben Isten Igéjében – ami az Ő szövetsége, végakarata, a számunkra –, akkor Isten Igéje ellen lázadunk, Istent sértegetjük, és hazugnak nyilvánítjuk Őt – 5Móz 1,25-26; Héb 3,12. 16-19; 4,2. 6; 11,1; Róm 3,4.
5. Nem szabad fenyegetést éreznünk vagy megijednünk a bűntudatra ébredéseink, érzéseink és körülményeink seregeitől; az új szövetség szerint kell élnünk, és semmilyen bukásban, gyengeségben, sötétségben vagy negatív dologban sem szabad hinnünk; mi a szövetségbe foglalt nép vagyunk, és van egy igeversünk, ígéretünk, hogy minden helyzettel szembenézzünk – 1Móz 9,8-17; Jel 4,2-3; JerSir 3,22-23; Róm 8,1; 2Kor 12,9; 2Tim 1,10; 2,1; Júd 24; 1Jn 1,9; 1Kor 1,9.
6. A szellemünk a feltámadt, pneumatikus Krisztusnak mint az új szövetség összes hagyatékának a „bankszámlája”; az élet Szellemének törvénye által mindezek a hagyatékok kitöltetnek belénk és valóságossá lesznek a számunkra; mivel a gyülekezeti nép a szövetség alatt álló nép, tulajdonképpen a szövetség gyülekezetének is hívhatnak minket – Ésa 42,6; 49,8; Róm 8,2. 10. 6. 11. 16; Héb 8,10; Jn 16,13.

**II. „Meg nem áll senki előtted életednek minden idejében; amiképpen Mózessel vele voltam, teveled is veled leszek; el nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled. Légy bátor és erős, mert te teszed majd e népet annak a földnek örökösévé, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak, hogy nékik adom azt. Csak légy bátor**

Első üzenet (folytatás)

**és igen erős, hogy vigyázz és mindent ama törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes, az Én szolgám szabott elődbe; attól se jobbra, se balra ne hajolj, hogy boldogulj mindenben, amiben jársz!" – Józs 1,5-7:**

A. Nagy dolog volt, hogy Jehova azt mondta Józsuénak, hogy amiképpen Ő Mózessel volt, úgy lesz Ő Józsuéval is; egy ponton az Úr azt mondta Mózesnek, „A jelenlétem veled fog menni, és nyugodalmat fogok neked adni" (2Móz 33,14; angol ford.); mivel Mózes Isten szívéhez nagyon közel álló és Isten szíve szerinti ember volt, Isten jelenléte teljes mértékben az övé volt.

B. Az Újtestamentumban Jézus jelenléte Immánuel, aminek jelentése „Velünk az Isten" (Mt 1,23; 18,20; 28,20); Krisztus mint a valóság Szelleme, a megelevenítő Szellem: Immánuel, az Isteni Háromság jelenléte a szellemünkben (2Tim 4,22).

C. Folyamatosan gyakorolnunk kell a hit szellemét bennünk, hogy bátrak és igen erősek legyünk, hogy élvezzük a mindent tartalmazó Krisztust – akit a jó föld jelképez – mint a mi örökségünk foglalóját ma, ami egy kóstoló a teljes és örökkévaló örökségünkből, a csodálatos Krisztusból, a következő korban és az örökkévalóságra – 2Kor 4,13; Ef 1,14. 18; 2Kor 1,22; 5,5-6a.

D. Vegyük az Urat bátorságunkként és erőnkként, hogy minden körülmények között felnagyítsuk Krisztust, vagyis a legmagasabb szintű élvezettel megtapasztaljuk Őt (Fil 1,20; 4,11-13); mindig ki tudjuk jelenteni, „Jehova az én világosságom és megmentésem: Kitől féljek? Jehova az én életemnek erőssége: Kitől remegjek?" – Zsolt 27,1.

E. A halál egykor uralkodott rajtunk, és a rabságában voltunk állandóan félve a haláltól; mivel az Úr megsemmisítette az ördögöt, és eltörölte a halált (Héb 2,14-15; 2Tim 1,10), most nincs több félelmünk a haláltól, és megszabadultunk a rabságától.

F. „Bizony nem veti el Jehova az Ő népét, és el nem hagyja az Ő örökségét!" (Zsolt 94,14); „Az Úr az én segítségem, nem félek; ember mit árthat nékem?" (Héb 13,6); „Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?" (Róm 8,31).

G. Olyanoknak kell lennünk, akik lángra lobbantják az Istentől kapott szellemünket, amely nem a gyávaság szelleme, hanem az erőé és a szereteté és a józanságé (2Tim 1,6-7); az érzéseink teljes mértékben hazugságok; mindig el kell hinnünk és ki kell jelentenünk, hogy erősek vagyunk, hogy telve vagyunk szeretettel, és hogy igen tisztán gondolkozunk; ekkor bátrak és erősek tudunk lenni (Józs 1,6), hogy belépjünk a mindent tartalmazó Krisztusba és élvezzük a mindent tartalmazó Krisztust mint a jó föld valóságát.

H. „Se jobbra, se balra” nem szabad elhajolnunk (7. vers) a szent Igétől, ami Isten örökkévaló ökonómiájának mennyei látását illeti, hogy mindenben boldoguljunk, amiben járunk olyan módon, hogy méltóan járunk „az Úrhoz, teljes tetszésére” mindenben (Kol 1,10); tehát a felvitelünk előtt bizonyságot tudunk nyerni afelől, hogy kedvesek voltunk Istennek, olyan módon, hogy folyamatosan hisszük, hogy Isten van, mi pedig nem vagyunk (Héb 11,5-6; 1Móz 5,21-24).

**III. „El ne távozzék e törvénynek könyve a te szádtól, hanem gondolkodjál [tűnődjél] arról éjjel és nappal, hogy vigyázz és mindent úgy cselekedjél, amint írva van abban, mert akkor teszed gyarapodóvá a te útjaidat, és akkor leszel sikeres. Avagy nem parancsoltam-é meg néked: légy bátor és erős? Ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz Jehova, a te Istened mindenben, amiben jársz” – Józs 1,8-9:**

A. Józsuénak Isten igéjével kellett foglalatoskodnia, és hagynia kellett, hogy az ige elfoglalja őt (vö. Kol 3,16); azáltal, hogy foglalatoskodik és megtelik az igével, gyarapodásban és sikerben lesz része az Isten által megígért föld elfoglalásában.

B. Annak a kulcsa, hogy Józsué mindent végrehajtott, ami Isten Igéjében le van írva, valamint az Isten által megígért föld elfoglalásában a gyarapodásának, a sikerének, az erejének és a bátorságának a kulcsa az volt, hogy nem engedte Isten igéjét eltávozni a szájától olyan módon, hogy éjjel és nappal arról gondolkodott; a *te szádtól* szavak azt mutatják, hogy a gondolkozást elsősorban hangosan szólva gyakorolta:

1. A *gondolkozik [elmélkedik, tűnődik]* szónak megfelelő héber szó gazdag jelentéstartalmú; magában foglalja az imádatot, az önmagunkkal folytatott társalgást és a hangos beszédet; amikor az igén gondolkozunk [elmélkedünk, tűnődünk], akkor gondos megfontolás útján ízleljük és élvezzük azt – Zsolt 119,15. 23. 48. 78. 97-100. 148. vö. 9-11. vers.
2. Az igén való gondolkozásba az imádság, a magunkban való beszéd és az Úr dicsérete is beletartozhat; amikor Isten igéjén gondolkozunk, akkor az Ő leheleteként élvezzük az igéjét (2Tim 3,16), és így betöltekezünk Istennel, belélegezzük Őt és szellemi táplálékot kapunk.
3. Az Igén való gondolkozás „kérődzés”, mint amikor egy tehén füvet eszik (3Móz 11,3); amikor Isten igéjén gondolkozunk, sok megfontolással és ismételt megfontolással fogadjuk be azt; éppúgy, ahogy egy tehén kérődzik, mi is megtehetjük ezt, miközben kora reggel ima-olvassuk az igét, hogy szellemi táplálékot kap-

junk olyan módon, hogy ismételten megfontoljuk, amit Isten igéjéből kapunk.

C. A zsoltáros azt mondta, „A Te határozataidról gondolkodom, és a Te útjaidra figyelek. Gyönyörködöm a Te rendeléseidben; a Te Igédről el nem feledkezem” – Zsolt 119,15-16:

1. Amikor a zsoltáros Isten igéjén gondolkozott, akkor az a gyönyörűségévé, vigasságává és örömévé vált (Jer 15,16), és nem feledkezett el Isten igéjéről; így az állandó és örökkévaló táplálékká vált a számára (Zsolt 119,105. 130).
2. Azáltal, hogy gondolkozunk Isten igéjén, emlékezünk az Ő igéjére, és az megelevenít minket – „Emlékezzél meg a Te szolgádnak adott Igédről, amelyhez nékem reménységet adtál! Ez vigasztalásom nyomorúságomban, mert a Te Igéd megelevenít engem” – 49-50. vers.

D. Az igén való gondolkozás még gazdagabb, átfogóbb és többet foglal magában, mint az ima-olvasás, mert ez tartalmazza az imádságot, az imádatot, az élvezetet, a társalgást, a meghajlást és még a kezünk felemelését is Isten igéje elfogadásához (48. vers); amikor felemeljük a kezünket Isten igéjének, azt mutatjuk, hogy melegen és örömmel elfogadjuk azt, és hogy Ámen t mondunk rá (Neh 8,5-6).

E. Amikor ilyen módon megérintjük az Úr igéjét a szellemünkkel, és folyamatos közösségben maradunk Vele, olyan érzésünknek kell lennie, hogy a Biblia igéje megfürdet, melegít, felfrissít, megnedvesít és ellátásban részesít minket; az egyetlen dolog, a legjobb dolog, amit meg kell tennünk, hogy megérintjük Őt, imádjuk Őt, hiszünk Őbenne, felszívjuk Őt, élvezzük Őt, Őrá törekedünk, és elnyerjük Őt – Zsolt 27,4; Fil 3,8. 14.

F. Amikor mi igazán időt fordítunk arra, hogy gondolkozzunk Isten igéjén, akkor betöltekezünk Istennel, hogy Istennel izzunk és kiragyogjuk Istent (2Kor 3,15-18); ezért énekeljük, „Lépj közösségre az Úrral, / Járjon át ábrázata; / Szépségétől átitatva / Rajtad legyen illata [Sugározd a páratlanságát; utolsó sor szó szerint]” (784. ének, 6. strófa).

G. Mivel az Urunk és az Istenünk megparancsolta nekünk, hogy lépjünk be Őbelé és élvezzük Őt mint a mindent tartalmazó jó föld valóságát, mondjunk Ámen t a szavára, hogy bátrak legyünk, hogy erősek legyünk, és hogy ne féljünk vagy rettegjünk, mert Jehova, az Istenünk velünk van mindenben, amiben járunk, amint tanítvánnyá teszünk minden népeket, hogy a királyság népévé tegyük őket, ennek a kornak a végéig, az Ő eljöveteléig – Józs 1,9; Mt 28,20.

*© 2021 Living Stream Ministry*